

acabe de tindre, la seua i l'anterior, perquè just deia que el fracàs escolar i que l'èxit escolar tenen a veure, a més, són factors multicausals. El que vosté deia, no? S'ha d'atendre de forma globalitzada. I, moltes vegades, factors que van més enllà de l'aula; també dins de l'aula, amb programes específics, com ara li explicaré.

Però ell ho definia d'una forma molt gràfica. I parlava que no era tot avaluar, sinó que s'havia de fer polítiques, no? Deia que u, si vol guanyar o perdre pes, no ha d'estar tot el dia pesant-se, no?; el que ha de fer és fer exercici o canviar la seua activitat. Doncs, això és el que hem de fer nosaltres, no estar a tota hora avaluant tots els xiquets perquè sí, simplement per a fer rànquing, sinó que el que hem de fer és tindre una bona diagnosi per a actuar i fer polítiques, que és el que hem estat fent i que és el que vosté estava demanant.

Efectivament, veníem d'un territori que era dels que major fracàs escolar teníem i hem començat a reduir-ho –les dades són del ministeri–. Hem reduït, de forma significativa, i som dels que més l'estem reduint. Per tant, alguna cosa devem estar fent. I eixes coses que estem fent són en diferents aspectes.

Per una banda, qüestions socials, que eren peatges que la ciutadania valenciana pagava i que evitaven l'accés en igualtat d'oportunitats. I d'això en saben vosté ja molt, n'hem parlat en moltes ocasions, però... Entre altres qüestions, les beques menjador faciliten que hi haja un bon ús i que hi haja menys absentisme escolar. Hi han 118.000 xiquets i xiquetes, arribarem a més cent vint mil; això vol dir que estarem a punt de quaranta mil xiquets més amb beca menjador que quan vam arribar al govern. Això és fruit de l'Acord del Botànic.

A més a més, això ajuda, evidentment, a evitar l'absentisme. També les ajudes, com hem tingut, del banc de llibres. Saben que són més de tres-cents huitanta mil xiquets i xiquetes que tenen banc de llibres. O les ajudes, via el bo infantil, per a escolaritzar de forma més primerenca i acabar amb les desigualtats d'inici, que és un dels punts clau per a reduir el fracàs escolar. No ho diem nosaltres; ho diu l'OCDE, ho diuen diferents estudis a nivell internacional, que és allí on s'ha d'incidir i allí és on estem incidint, reduint les desigualtats d'inici perquè tota la població pugua ser escolaritzada com més prompte millor.

I en aspectes també pedagògics i organitzatius. La baixada de les ràtios permet, de forma generalitzada, atendre d'una manera més individualitzada i, per tant, atendre eixa diversitat de necessitats que tenen els nostres xiquets i xiquetes i poder acompanyar-los millor en els aprenentatges i evitar que es queden pel camí. Això està ajudant, entre altres qüestions, a abaixar la ràtio en cinc xiquets per aula, en alguns llocs fins a set xiquets per aula, i atendre'ls molt millor. I poder fer, com comentava abans, també molts més grups de desdoblament perquè hi ha ni més ni menys que més de quatre mil mestres i professors més que estan, per un costat, amb menys alumnes amb més professors i, per tant, poden atendre'ls molt millor per a reduir eixes desigualtats i acabar amb el fracàs escolar.

Li deia que les dades van millorant. Però, a més a més, hem fet programes específics que servixen en eixe sentit i que estan tenint bon resultat. Vosté ho deia, no tenia ningun sentit que un xiquet escolaritzat en una aula no ordinària en tercer de l'ESO tornara a l'aula ordinària; anava abocat al fracàs i no tenia el seu graduat.

Hem fet programes de quart de l'ESO, els programes de PR4 que hem anomenat i que estan servint, precisament, per a aquest tipus d'alumnat, que puguen acabar la seua escolarització i que tinguen el títol de graduat en l'ESO i puguen triar el seu itinerari formatiu. Després, ens hem flexibilitat amb els itineraris perquè tots els xiquets i xiquetes tinguen el seu espai, puguen estudiar allò que volen.

Hem creat un programa que es diu «aula compartida», en què es fa una part de l'escolarització al centre i l'altra fora del centre, per exemple, en ONG, en associacions, perquè puguen vincular-se, puguen comprometre's amb la societat i reenganxar-se al sistema educatiu. Està funcionant molt bé. És una de les qüestions que estem fent més. I acompanyant el professorat per a fer més innovació educativa, sobretot en les etapes que són clau: els moments de transició entre primària i l'ESO i també en aquells moments en què s'ha d'orientar l'alumnat cap al seu futur.

Per tant, treballant de forma global i no pesant i mesurant a pes, sinó anant a les polítiques concretes, ajudant que els nostres xiquets i xiquetes i adolescents tinguen una bona educació.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, conseller.

Passem a la pregunta número 1.465, que formula la diputada Maria Josep Ortega, també al conseller d'educació.

Senyora Ortega, quan vullga.

La senyora Ortega Requena:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Senyor conseller, hui parlem de coeducació, d'igualtat entre les nostres xiquetes i xiquets, de les aules com els espais fonamentals sota els que construïm una societat justa, lliure i igualitària o, almenys, això és el que volem.

En els últims mesos estem vivint tot un seguit d'esdeveniments determinats en la lluita feminista. D'una banda, el 8 de març véiem com s'omplien els carrers de gent, cada volta que els nostres drets han estat atacats.

Però, d'altra banda, hem viscut també molta frustració davant l'evidència del masclisme a la nostra societat, masclisme cada volta més visible. Estem assassinades, violades, assetjades, atacades i, fins i tot, negades.

Tenim la sentència de La Manada, que és una vergonya, una autèntica vergonya del nostre sistema judicial, que posa de manifest el greu problema que tenim a l'estat espanyol quan els jutges veuen *jolgorio* davant la violència.

Després de dècades de governs mirant cap a un altre costat, hui, nosaltres, ací, podem parlar que el govern del botànic sí està treballant per la igualtat d'homes i dones.

Moltes gràcies, perquè estan prenent-se mesures reals, amb un pressupost real. S'està treballant per la lluita contra el masclisme i contra la violència masclista que s'exercix sota nosaltres, sota les dones, sota la dignitat del poble.

El nostre pacte valencià contra la violència masclista va nàixer amb una voluntat ferma de dur-lo a terme, amb el compromís de fer-ho, amb el compromís de complir-ho. I, en eixe sentit, el pla director de coeducació és una ferramenta fonamental, potser una de les més importants per a lluitar contra eixe masclisme. Perquè cal revisar, detectar, modificar tot el que està passant a les aules, tot el que els xiquets i les xiquetes estan rebent, xiquets i xiquetes que són una esponja en eixa edat.

Ens trobem encara en un sistema educatiu que seguix transmetent uns referents i una tradició que no compta amb les dones, que no educa en igualtat, reproduïx el patriarcat i que no servix per a transformar la nostra societat.

És de veres que hem deixat enrere l'escola amb aules segregades, encara que continuen existint. I encara que, fins i tot, el Tribunal Constitucional avale el finançament públic d'estes escoles, és una mostra més del masclisme d'algunes institucions. Però ara, al País Valencià, necessitem continuar avançant per a arribar a l'escola coeducativa, transformar la nostra societat. Per això, necessitem plans com aquest. Plans que, com vosté ja va anunciar, anirà acompanyat de més de setze milions d'euros per als pròxims quatre anys.

Ha sigut, a més, un procés obert i participatiu en tota la comunitat educativa, amb les famílies, perquè esta feina és de tots. I, per això, vull felicitar-lo, en tota la sinceritat possible, perquè la comunitat està molt implicada, la comunitat li ho agraeix i perquè la lluita, com ja està veient en els coordinadors d'igualtat, era molt desitjada i molt esperada.

Conseller, moltes gràcies per la feina, moltíssimes gràcies i, en concret, pels coordinadors i coordinadores d'igualtat i per este pla.

Per tot això, senyor conseller, des del Grup Parlamentari Compromís, volem saber: ¿quines mesures implementaran les escoles valencianes amb el pla director de coeducació de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport? *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Ortega.

Quan vullga.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, també, senyora diputada.

Efectivament, és més que necessari que actuem de forma global, com deíem abans. I, precisament per això, eixe pacte valencià contra la violència de gènere; eixes actuacions que s'estan fent de forma globalitzada en el nostre territori i també de forma específica en el sistema educatiu.

Ho ha explicat vosté molt bé. La societat valenciana ha despertat –i ja era hora– i està reivindicant el que hauria d'haver-se fet des de fa molt de temps. I, precisament per això, hem d'acompanyar eixes reivindicacions i, a mesura del possible, hem d'anar, fins i tot, liderant-les, intentant que siguen encara més ràpides, que siguen més constants.

Per a fer això, hem fet... i, per a nosaltres, pensem que l'educació és el principal motor de transformació social, també ho és per a la reducció de les desigualtats, per a la reducció, també, i abolició –esperem que s'acaben– dels comportaments masclistes que veiem en la societat i els biaixos de gènere que molts dels nostres xiquets i xiquetes porten també de casa i que tenim a la societat. I, per tant, hem d'intentar acabar i transformar esta situació.

Per a fer això, què és el que hem introduït? Ho ha dit vosté. Hem fet un pla director de coeducació, que ha estat participat, que no és que l'hagem fet nosaltres només, sinó que ha estat participat per diferents entitats, associacions, que han estat durant molt mesos treballant en ell i que, al final, hem arribat a un acord de quines són les mesures, quins són els eixos de treball que hem de poder incidir en els centres educatius per a fer eixa transformació educativa social i també una transformació que siga feminista, si no, no podrà ser justa en este segle XXI.

Precisament per això, volem passar, com deia vosté, d'eixe pas d'aules segregades a aules mixtes. Però no és suficient. Fins ara, ens havíem quedat que..., i conviuen en una mateixa aula xiquets i xiquetes, però això no implicava que foren aules coeducadores, és a dir, que realment educàrem els nostres xiquets i xiquetes en igualtat i que pogueren expressar-se i que ho pogueren veure normalitzat.

Precisament per això, hem fet un pla que va per al conjunt de la comunitat educativa, no només per al centre educatiu, també per a les famílies, també pot ser utilitzat i ser posat en pràctica pel conjunt de la societat. Té un pressupost de 16,18 milions d'euros, quasi setze milions dos-cents mil. I el que va a proposar és projectar, potenciar projectes d'innovació, la creació de materials didàctics, de programes de reflexió, formacions específiques de professorat i, evidentment, amb eixa figura del coordinador, coordinadora d'igualtat, que està ja començant a donar molt bons fruits. I ara li diré alguns exemples.

Els set eixos de treball són: la formació inicial de professorat; hem de formar millor el nostre professorat també des de les universitats, ja estem treballant a les universitats en esta formació; la formació continua, l'específica; hem fet ja desenes de jornades de formació al nostre professorat; estem ja en un grup revisant el currículum escolar per a adaptar-lo i per a canviar-lo, perquè les dones es veguen visibilitzades, reconegudes també en el mateix currículum; l'adequació dels materials, com li comentava abans; o les diferents mesures per a fomentar la igualtat d'oportunitats també entre homes i dones a l'hora de la presa de decisions en els centres educatius.

En eixe sentit, ja hem treballat en diferents exemples. Per exemple, en la visibilitat de les dones en el sistema educatiu i en el seu dia a dia en el currículum, per exemple, ajudes destinades a visibilitzar en les biblioteques escolars dones, autores que estiguen visibilitzades i també literatura que està amb perspectiva de gènere. Hem format els coordinadors i coordinadores d'igualtat en més de cinc-cents noranta-huit projectes que han tingut ajudes d'innovació perquè estan centrats en la coeducació.

I li vull parlar d'un exemple que crec que és bastant paradigmàtic, s'està fent en més de quaranta centres educatius, i és l'experiència dels patis coeducatius. Hem fet que les xiquetes, per primera vegada en alguns espais, ocupen els espais centrals dels centres educatius. Si algú es passeja, pot mirar, moltes vegades, massa vegades, els espais centrals del joc l'ocupen els xiquets i les xiquetes estan en racons. Això s'ha d'acabar. I estos projectes estan funcionant molt bé, ocupen tots els espais en tram d'igualtat i estan servint per a començar a practicar aquestes qüestions.

I li dic, és una lluita que hem de fer entre totes i tots. I esperem i desitgem i treballem que, per l'educació, no quede.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Pregunta número 1.505, que formula el diputat Josep Francesc Almeria al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyor Almería. Senyor Almería, quan vosté vullga.

El senyor Almería Serrano:

Bona vesprada, conseller.

En l'exercici de 2016, el primer any complet de gestió del sector públic instrumental d'este nou govern, la majoria d'empreses d'este sector públic varen donar pèrdues novament. Estem davant una situació en què podem corroborar un increment important de la despesa del sector públic des de 2015 fins al 2018, d'aproximadament el 19% en la despesa, en la qual els resultats continuen siguent quantiosos i negatius.

Evidentment estem parlant de centres de cost, però això no vol dir que no hi haja un control pressupostari i un ajust d'este tipus d'entitats. Em sorgixen moltes preguntes. Qui controla un sector tan gran o tan xicotet? Hi ha un diagnòstic per a saber exactament si el dimensionament d'este sector és el que cal? O caldria reduir-lo, o no?

I, si cal reduir-lo, caldria tenir en compte les recomanacions que es fan des de la Sindicatura de Comptes, perquè es puga disposar d'un pla d'extinció d'ens públics, que tampoc hi ha. És a dir, hi ha diagnòstic integral del sector públic? Eixes pèrdues són estructurals? Es poden millorar per la gestió?

Eixe nivell de despesa creixent de forma constant respon realment a una necessitat de prestació d'eixos serveis públics especialitzats dels quals vosté parla quan argumenta la necessitat del sector públic instrumental?

L'altre dia, en la compareixença, vosté es va referir a una proposta ambiciosa d'un avantprojecte de llei per refundre, integrar totes les regulacions del sector públic. Ja ho vam dir en aquell moment i ho tornem a repetir: és això la solució?

És un pla estratègic del sector públic? Perquè, si hem de fer regulacions, si hem de fer ajustos, el primer serà plantejar-nos la mateixa visió estratègica d'este govern sobre la totalitat del sector públic com una unitat important, com un gran centre de cost, que en la situació de finançament que està esta comunitat suposa un llast important, i ningú millor que vosté per a saber-ho.

També vegem que n'hi ha recomanacions des de la Sindicatura de Comptes, des de la intervenció general per incompliments en la contractació pública, irregularitats en la gestió del personal. No vegem una acció directa sobre la exigència de la responsabilitat dels administradors.

Pensa que això s'ha de donar? Pensa que hi ha una excessiva indulgència sobre este sector? En suma, hi ha una visió clar de què es vol fer en el sector públic instrumental davant d'esta situació? Hi ha un diagnòstic integral?

I la pregunta concreta és: quines mesures té previst el Consell per a superar una situació que pareix estructural en el sector públic instrumental?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies.

Conseller. Crec que està polsant el botó que no és. Pot ser? Sí? Des d'ací ho pare jo. Quan vullga.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyoria, com ja he dit més d'una vegada en este hemicicle i en comissió, el sector públic instrumental, sota els anteriors governs del Partit Popular, estava descontrolat totalment, en tots els sentits, encobrint ineficàcies, ineficiències, situacions de balafament de recursos, i fins i tot, com molt bé diuen els tribunals, pràctiques corruptes.

Tot això al mig d'un funcionament opac, que dificultava la detecció d'eixes pràctiques, i per tant entenc molt bé la pregunta que ha fet.

A més, a més, la reestructuració del sector públic, impulsada pels esmentats governs des de l'any 2010, va patir de falta d'una adequada planificació estratègica, limitant-se a suprimir ens nominalment, quantitativament, a base de fusionar